

ge arbejde, man har lagt i at læse forslaget og dets bemærkninger.

Jeg tror, at der er to forhold, man skal holde sig for øje, når man skal vurdere det her forslag. Det ene er det forhold, som især hr. Hans-Pavia Rosing beskæftigede sig med, nemlig at vi har fået en nyordning af forvaltningen af råstofferne på Grønland, sådan at den forvaltning i fremtiden vil foregå i Nuuk og ikke i København, men med bevarelse af fællesrådet. Dét synes vi, at det er en logisk konsekvens af den overdragelse af ansvaret på dette område, at man så også afvikler denne del af Nunaoils aktiviteter og lægger dem op til et grønlandsk eget selskab.

Det andet forhold er naturligvis ønsket om at finde nogle mineraler på Grønland, der kommercielt kan udnyttes, så man kan give det grønlandske samfund et selvstændigt indtægtsgrundlag. Det er det vigtigste. Det er det vigtigste for det grønlandske samfund i de kommende år at skaffe sig nogle egne indtægter. Det er en fælles dansk-grønlandsk interesse at gøre alt, hvad man kan, for at nå det mål. Og det er i det lys, at man skal se forslaget.

Vi tror, vi får en mere effektiv indsats på det her område, hvis man gør som foreslået i forslaget, men hr. Kim Behnke har jo desværre ret. Jeg er ked af at sige det, men han har desværre ret, når han siger, at der har været mange flotte forventninger undervejs, der er blevet skuffet. Når jeg siger til Folketinget, at jeg tror, at det er ved at vende – jeg tror faktisk, vi nærmer os en situation, hvor der findes projekter – så bør man tage en sådan meddelelse fra min side med et stort korn salt, men jeg tror det faktisk. Og jeg er helt overbevist om, at de, som finder saltkornet frem, håber, jeg har ret, nemlig at det må lykkes for os at finde disse aktiviteter.

Hr. Donner har sat sig ret grundigt ind i, hvad det er for – det lyder så odiøst, og man må meget gerne finde et bedre ord – transaktioner, vi laver i forbindelse med dette, og dér vil jeg gerne sige til hr. Ole Donner: Der er intet suspekt i den måde, det her foregår på. Og jeg vil meget, meget gerne uddybe, hvordan det er sket, i det særlige udvalg, som jeg går ud fra at Folketinget vil nedsætte til behandling af denne sag. Det gælder spørgsmålet om aktiekapital – man kan jo godt have en aktiekapital med et pålydende, som er større end de indre værdier i selskabet, bare sagt en passant – det gælder spørgsmålet om DONG, og det gælder spørgsmålet om EU-retten. Alle de supplerende

spørgsmål, man måtte have, vil vi meget gerne besvare.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige, at vi meget gerne vil give de oplysninger om kommercieliteten, som det hedder, altså de kommercielle muligheder i det guldfund, han henviste til. Det vil vi også meget gerne give under udvalgsarbejdet.

Der er både hos grønlandske og danske eksperter på det område utrolig entusiasme med hensyn til at finde et gennembrud og gøre noget, og jeg tager Folketingets meget positive tilslutning her i dag som udtryk for, at denne entusiasme også er bredt forankret i det danske Folketing.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 21. oktober 1998 blev nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 77: Forslag til lov om statstilskud til forskning og teknologisk udvikling på energiområdet.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 4/11 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

Dansk energipolitik har på mange måder været en succes og er det fortsat.

Selv om vi ikke altid kan få andre lande til at spille 100 pct. med, når vi taler om en miljøvenlig og globalt forsvarlig energipolitik, er der ingen tvivl om, at vi har plantet det danske flag grundigt og solidt i det energipolitiske landskab. På Det Enerkipolitiske Udvalgs rejse i